POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný
pro
ČECHOSLOVANY AMERICKÉ,
podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického. Vychází každou středu v OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
JAN ROSICKÝ.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou
$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **55** centů na čtvrť roku.
Zasílání do Evropy **$3.00** ročně. Poštovné platí vydavatelstvo samo.
Oznámky v „Pokroku Západu" čítají se v levné ceně a národní spolky platí za své oznámky polovičnou cenu.
Dopisy se všech stran milerádi přijímáme, avšak nemůžeme uveřejňovati takové, jenž obsahují osobní útoky neb urážky, an zákon novinářský nám toho nedovoluje, ani na odpovědnost dopisovatele.
Zásilky peněz nechť dějí se na poštovní poukázky, anebo v listech registrovaných, by bylo jich dodání nám jisté, neb nemůžeme za peníze v jednoduchém listu zaslané ručiti. Veškeré obdržené peníze budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.
Nadpis dopisů a peněžních zásilek buď:
„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 12. února, 1877.

Národní život český.

BRATRSTVO Č. S. P. S. zmahá a šíří se téměř beze vší agitace po celé zemi. Do nedávna čítalo jen 6 řádů, a sice v St.Louise, Clevelandě, Collinsville, Allegheny, Detroit a Edwardsville; leč během uplynulých dvou let rozmohlo se až na 14 řádů, (Novém Yorku), na západě (Chicagu), jihozápadě (St. Louis) a severozápadě (St. Paul, Minn.) a středních státech (Cleveland, O.) Tak čítá bratrstvo následující řády: Slovan č. I. v St. Louis, Mo. (tajemník Robert Vorel); Missouri č. II. v St. Louis (tajemník Jos. Hallada); Svornosť č. III. v Clevelandě, O. (tajemník A. Votýpka); Svatobor č. IV. v Collinsville, Ills. (taj. Václ. Morštajn); Čechie č. V. v Allegheny City, Pa. (taj. Franta Záruba); Havlíček č. VI. v Detroit, Mich. (taj. Čeněk Pokorný); Rolník č. VII. v Edwardsville, Ills. (taj. Jan Kalal); Věrnost č. VIII. v Chicago, Ills. (taj. Jiří Šindelář); Žižka č. IX. v Clevelandě, O. (taj. Václav Huml); Jan Amos Komenský č. X. v Novém Yorku (taj. J. Pokorný); Washington č. XI v St. Louis, Mo. (taj. Al. V. Mikliček); Čech č. XII. v St. Paul, Minn. (taj. Fr. Růžička); Praha č. XIII. v Chicago a konečně Rovnost č. XIV. rovněž v Chicago. Co do států jest bratrstvo nejvíce rozšířeno v Illinoisu, kde má 5 čísel, v Missouri (3 č.) a Ohio (2 č.) Po jednom čísle máme v Pennsylvanii, Novém Yorku a St. Paul. Nejčetnější řád nemýlíme-li se jest clevelandská Svornost, čítající na 100 členů. Nápadno jest, že ve Wiskonsině a Iowě, v kterýchžto státech taková síla probudilých Čechů bydlí, žádných čísel není. Ve Wiskonsině jest několik podporujících spolků (víme o jednom starém v Milwaukee), kteréž by dobře učinily, kdyby za přijetí do bratrstva Č. S. P. S. požádali anebo od tohoto k tomu byli vyzváni. Ze všech spolků českých má Č. S. P. S. v Americe největší budoucnosť a to asi ze tří hlavních příčin: jest podporující a humanitní, za druhé tajný a za třetí byl až dosud velmi obezřetně veden a hledí se v něm přísně a neúprosně na pořádek. Hlavně toto poslední slouží za pokynutí spolkům jiným.

* * *

DĚJEPIS AMERICKÝCH ČECHŮ. Když se jednalo o oživení někdejší Národní Jednoty, dávalo se jí mezi jiným za účel sestavení dějepisu amerických Čechů. Sešlo s oživení Národní Jednoty, ale nemělo by sejíti se sestavení a vydání dotčeného spisu. Nebude snad Čecha, kterýž by takový podnik nepodporoval, nebude osvíceného vlastence, jenž by spis tak záslužný s radostí neuvítal. Těší nás, že se věci té, když již poněkud byla pontuchla, chápe opět přítel J. Satran v Milwaukee. Uveřejňuje v posledním čísle "Slavie" provolání k Čechoslovanům z něhož hlavní věci tuto podáváme:

Již vícekráte od některých našich horlivých Čechů vysloveno bylo přání, by se nějaký životopisný nástin a dějepis Čechů zde žijících, tiskem vydal. Uváživ totéž, uznal jsem také za dobré, kdyby na nějaký spůsob bylo možné, by jsme se tohoto podniku chopili. Nemyslíme že by to bylo nemožné, kdyby jsme měli k tomu jen chtění a dobré vůle. Takový dějepis obsahoval by dob[illegible] bydlení našeho zde, jakých sla[illegible] a strasti, jakých útrap a ob[illegible] atd. jsme my zde, v této no[illegible] vlasti zakusili, atd.

Při sepisování musel by se obzvláště hlavní zřetel bráti na naši literaturu a časopisectvo.

Každý národ má svou vlast, každý národ má svůj dějepis. My jsme zvolili tuto zem za budoucí naši vlast, tedy máme vlast ale nemáme dějepisu svého.

Nechopíme-li se této věci, české plémě, až někdy pohlceno živlem cizím (a to se jednou třebas v daleké budoucnosti, jistě stane) úplně se ztratí, aniž by jaké památky po sobě zůstavilo.

Můj návrh by byl asi tento: Nechť naši starší osadníci v této zemi, až z roku 1850—1860, zarází kluby všudy, kde více Čechů pohromadě bydlí, nechť o věci se poradí a hledí kluby co možno rozšířiti, a pak ať každý sepíše svůj životopis a zkušenosti po čas bydlení zde, načež následuje pak valná schůze a všecky tyto spisy nechť se dají dohromady k dalšímu upotřebení. Takto vše připraveno uloží se některému rodáku, jenž by si věc tu na starost vzíti chtěl a byl toho schopen, uspořádati a k tisku připraviti. Ne myslím že by tisk tak mnoho vyžadoval, žeby se věc nemohla podniknouti. Takový spis by se zajisté rozprodal, neb každý pro památku své rodiny by jej odkoupil."

Redakce "Pokroku" s podnikem tím nejen vřele souhlasí, ale jest ochotna podporovati jej a provedení jeho uspíšiti. O podrobnějším plánu měli by dohodnouti se páni redaktoři. Škoda, že nelze docíliti sjezdu redaktorů českých listů.

"Pokrok".

DOPISY.

KANSAS, 10. února.

Ct. "Pok. Záp."

Zdejší poměry jsou doposud obstojné, ač každý se těší na lepší budoucnost — jenom jest li ty proklaté kobylky se zničí. Jestli nynější teplejší počasí potrvá,, tak se vylíbnou, a přijde-li pak krutá zima, pak by po nich bylo veta. To jest zbožné naše přání. Rolníci se chystají k setí v krátkém čase.

Doufejme, že letošní rok povede k dobrému.

S úctou Váš odběratel
Jos. Hrabě.

BIGHAM CREEK, Knox county, Neb. 14. února, 1877.

Ctěná redakce!

Povětrnost tu máme nyní krásnou již po tři týdny, a kdyby to byl již počátek března, chystali bysme již pluhy a brány, však v této roční době zdá se nám trochu brzy a očekáváme později ještě sníh. Přítomně se mluví mnoho o tom, že Ponca Indiané budou odstraněni do territorie; jen abysme sem jiné nedostali. — O dráze se opět mluví a nepochybně budeme mít novou volbu o bon[illegible]. Doufejme že tentokráte p[illegible]ou a že sem co nejdříve dráhu a s ní i lepší trh a více nových osadníků nabydeme. Otázka východní zajímá skoro každého a jest skoro nesnesitelno že se tak do nekonečna táhne a útrpení synů Balkánských prodlužuje. — Snad příští jaro konečně zasvitne jim, s pomocí Ruska, slunko svobody. Doufejme!

S úctou J. Holeček.

WAHOO, 12. února, 1877.

Vážená redakce!

Dne 10. t. m., minulou sobotu, otevřen byl zde druhý saloon, pp. Elbling a Oreal. Jak slyším, otevření spojené s taneční zábavou, vypadlo uspokojivě. Však utrpěli pp. E. a O. škodu od dlouhoprstáků (nepochybně americké spřeže), kteří "štípnuli" soudek s pivem a prázdný vrátili. Ke mně též jeden z nich přišel, abych půjčil 100 doutníků druhému ženkýři. Mě hned napadlo že to švindl a odbyl jsem chlapisko; nepochybně když se dost napili, chtěli si též zakouřit. Dne 14. t. m. má být otevřen třetí hostinec,—pana J. Novinského.— Všichni sobě přejeme hojnou návštěvu a já všem našim navštěvovatelům hojnou úrodu.

Fr. Novák, hostinský.

OWATONA, Minn., 6. února.

Ctěná red. "P. Z."

Román, který ve vašem listě podáváte a který se zálibou čtu, upamatoval mne na jednu příhodu ve Velké Řetové, v kraji chrudimském, kterou vám tuto vypisuji, abyste ji, chcete-li, uveřejnili.

V kostele ve velké Řetové byl starý obraz panny Marie, kterýž před mnoha lety daroval kostelu starý mládenec jmenem Václav Stránský. Obraz byl již sešlý, tak že se již již rozpadával. V tu dobu přišla do mody sv. Filomena a vše se jen k ní utíkalo. Řetovský farář vida že panna Maria ztrácí důvěru, ihned prohlásil že obraz dá z kostela pryč a na jeho místo že přijde svatá Filomena. Sotva se to rozhlásilo, přihodil se div divoucí! Obraz pany Marie počal plakat, a sice krvavé slzy. Můžete si pomysliti, co hluku tato událost nadělala. Se všech stran putovali do Řetové poutníci, aby ten plačící obraz uzřeli. To trvalo po nějakou dobu, až jednou přišel také starší kaplan z Třebové, asi 1½ hodiny vzdálené, jmenem Hrdina, s tamějším kantorem, též se na zázrak podívat. Šli arci rovnou cestou na faru, však pan farář nebyl právě doma; šli tedy do kostela, kde se právě několik pobožných modlilo. PáterHrdina nechal si obraz dolu sundati, aby se lépe na ty krvavé slzy podíval. Seznal že ta domělá krev není nic jiného, než-li višňová šťáva. Byl to muž u lidu oblíbený a poctivý, kterýž nemohl faleš snésti; i dal tuto událost do novin. Církev arci nemohla potřebovat takové poctivce, kteří šmejdy její odhalovali a proto bylHrdina zbaven fary a na dva roky kněžského úřadu. Na to on si pronajal v městě malou světničku a žil skromně co soukromník. Pak si ale vyšší duchovenstvo na něj vzpomenulo a byl dosazen na faru ve Vůstrovi, nepochybně proto, aby o tom odkrytém zázraku mlčel.

V úctě J. Mottl.

SAUNDERS CO., Neb., 4. února.

Milý "Pok. Záp."

Jaro jest přede dveřmi a co nejdříve budeme se chystat k setí. Povětrnost máme velmi krásnou, však hněte nás obava jak s těmi kobylkami. Tak mnozí dělají a dělali zkoušky s vajíčkama, však bohužel tyto vypadají vždy příznivě — pro kobylky. Guverněři sice v Omaha skoumali a přišli k tomu náhledu, že by se mělo požádati 50 000 dolarů k hubení kobylek;—to nechť raději ty peníze rozdělí mezi poškozené, kteří hned pomoc potřebují. — Sotva se jaro otvírá, již počínají jezdit ti honci od obchodníků se strojemi. To jsou napřed secí stroje, pak pluhy, pak oorávačky, potom sekací stroje, vozy, mlátící stroje a mlejnky. A to jezdí vždy celý čas, jako židi před plzeňským trhem. Vždy mají na prodej to, co farmáři nejvíce třeba, a to na čas; třeba i na 3 leta, arci při 12% úroku. Že při tom mají hodný výdělek, není pochybnosti a tu mne napadá, zda neby-lo by pro nás výhodnější a lepší, abysme se spolčili všichni a objednávali si stroje pospolu pohromadě z fabrik. Tím bysme ušetřili to, co musíme obchodníkům dát výdělku, a to není malá část. Myslím že by to bylo lehce k docílení. My zde co jsme v Saunders a Buttler county, tvoříme velkou osadu. Mohli bysme založit spolek rolnický; zvolili by jsme tři aneb pět mužů hodnověrných do výboru. Předseda mohl by vyjednávat s fabrikama a vše pro spolek zaopatřit, pro údy, kteří by se přihlásili, co potřebují. Nepochybuji, že když bysme ve velkosti objednávali, dostali bysme vše za ty ceny jako agenti, a to též na čas; vždyť agenti berou též pouze noty,a nota od našeho spolku by měla snad stejnou cenu, jako když by přišla od obchodníka. (Pozn. red.—Ano, s jedinou však výminkou: že totiž musí obchodník fabrice za notu ručit, kterou záruku by pak fabrika neobdržela). Když přijde čas platit, zašle beztoho fabrika noty na bank, a každý musí za platit. Našim úřadníkům, kteří by věci pro nás obstarávali, mohli bysme dát nějaké procento, a přece by ještě úspora byla velká. Mnohý snad řekne, že to nepůjde. Některý má oblíbený jeden druh strojů, jiný nalezá zálibu v jiném; já myslím že to jen pouhá záliba a nic jiného. Že jeden chválí jeden a jiný druhý druh strojů, jest důkazem, že mají oba druhy své dobré stránky, že se s oběma může pracovat a že je to jen osobní choutka. Když může jeden se strojem jistého druhu dobře pracovat a dobře se mu líbí, proč by nemohl jiný! Dolar uspořený jest dolar vydělaný, a když bysme mohli mnoho dolarů uspořit, tím lépe pro nás. Mnohý snad řekne že to nepotřebuje. Dobře, vždyť by to nemusilo být pro chvilku. Dnes potřebuje jeden to, podruhé druhý a mnohý by si pak mohl všelikou potřebnou věc koupiti když by byla levná, kdežto nyní nemůže. Proč rozumějí kapitalisté spolčování? Z měst slyšíme stesky, že jsou mzdy mnohem nižší, však stroje jsou proto přece stejně drahé. Prodavači taktéž hledí co nejdráže prodat. —

V květnu m. r. četl jsem v dopise pana Josefa Kastla, že ten Č. R. P. S. P. K. v Nebrasce by chválil, jen že mu mnozí nechtí dát důvěru. Myslím že takoví se přesvědčili, že spolek ten úplnou důvěru zasluhuje. Kolem řeky Platte mnozí se nechali pojistit u společnosti a platili $5 až $15. Já byl pojištěn na 800 a platil jsem v celku: Vstupné $1.00, náhrady na škody $107; tedy celkem $2.07, a při tom jsem byl úplně jist, že kdybych škodu utrpěl bude mi jistě nahražena a že tu částku, kterou jsem splatil, obdrželi ti, kdo škodu utrpěli. Povězte nyní vy nevěřící, kteří jste neměli důvěru, kam vy jste dali vaše peníze? Kapitalistům! Ubohý kapitál, stále mu se všech stran přibývá, a jak by ne, když dělník se na něj dře. Doufám že mnohý přišel v minulém roku k jinému přesvědčení a že spolek náš v roce tomto bude více rozšířen a rozvětven a že blahodárně bude působiti. Dle mého náhledu bylo by dobře, kdyby se mohl takový pojišťující spolek v celé Unii založit mezi českými rolníky. "Pokrok Západu" by nám jistě posloužil co orgán.

Kdo čteš, zkoumej.
Přeji Vám mnoho zdaru.

V. K.

OWATONA, Minn., 29. ledna.

Ctěná red. "Pok. Záp."

Žádám vás, byste dopisu tomu to ve vašem ctěném časopise místa popřáli, a doufám že mi i čtenáři vaši laskavě prominou, pakli dopisem tímto snad jiné, prospěšnější látce místa uberu. Vidím se nucena, odpověděti na dopis pana Pichnera ve "Slavii" v čísle 804, kterýž jako Don Quixote si vyjíždí, mávaje ohnivým mečem a hned z předu si vymiňuje, že musím dopis jeho co poslední slovo proti sobě přijmouti. Nemyslím rozkazu toho poslechnouti, nýbrž chci na některé nedůslednosti pana dopisovatele poukázati. Praví sice, že není milovník hádek, leč to mu nevadí v snižování Čechů, tvrdě že se nechali přemlouvat; zrovna jako Čechoněmec pan Janish, který v časopise udal, že Čechům dány republikánské tickety do rukou a jim řečeno že to demokratické, kteréž oni, neumějíce čísti, volili. Nevím k čemu takové snižování a ostouzení krajanů našich sloužili má, zvláště když se tvrzení podobné ani na pravdě nezakládá. Byl jsem po celý den přítomen a vím že se nic podobného nedálo se strany republikánské, naopak, že každý volil co se mu líbilo, a že každý věděl co volí. Sotva by se mezi námi našel který, jenž by neuměl číst, a byť i tickety byly tištěny v řeči anglické, přec "Democratic" neb "Republican" dovede přečíst každý. Proto nevěřím že by se co podobného bylo stalo, a pak-li ano, nechť se přihlásí kdo tak podveden byl, — nebude to jeho hanbou, nýbrž toho, kdo jej podvodně ošálil. Zdá se mi, že to rozšiřováno bylo od Čechoněmce Janishe a Pichnera jen na potupu Čechů v našem townshipu. Pichner potahuje na sebe co jsem pravil o jiném. Psal jsem, že jsme zde měli takového demokrata jako je p. P., však tím neminil jsem p. Pichnera, nýbrž p. J. Janishe, kterýž se vyslovil, že "musí ten český dobytek učit tahat", jakž zde několik občanů dosvědčuje a jest hotovo přísahou ztvrdit.

Ohledně pana Sejkory uvádím níže jeho vlastní svědectví a není třeba dalšího vysvětlovaní a musím opakovati, že panu P. neb komukoliv jinému nabízím $10.00 za každý jednotlivý cent kterýž mi dokáže že jsem obdržel; jelikož mi to dokázati nemůže, musím setrvati na svém dřívějším výroku, že jest lhářem a na ctiutrhačem. Skrývání se pana p. P. za pana Sejkoru pranic nepomůže.

Ujišťuji pana Pichnera, že jeho komedie, jakou při volbě hrál, zůstane nám dlouho v paměti, — kterak v ruce má "Slavii", v ústech katolicismus a co se ani jedním ani druhým nenechá přemluvit, kterak snaží se porazit kydáním hany na stranu republiskou plným proudem. Divno, kde nabyl známosti o tom, jak se vyjádřil, že jsou všichni republikáni zloději. Jelikož sám byl do nedávna republikánem snad to ví podle sebe, a měl snad již dost v kapse tak že jej svědomí konečně tlačilo, že se obrátil na samospasitelnou demokratickou víru; nebo se snad strachoval že když jsou všichni zloději že by na něho malý podíl přišel, kdyby při té straně zůstal? O panu Janishovi se dovídám z hodnověrného pramene, že koně s povozem, kterého k volbě zjednaného měl se slibem že jej dostane zaplaceného, musil platiti sám. Musím oba pány potěšit, že snad své ztráty obdrží nahražené, a to sice tak brzi, jakmile mi dokážou, že jsem těch $25.00 dostal. To chlapcovství sluší mnohem lépe p. P. než mně, a proto jej od sebe odmítám.

V. Kašpar.

"Já, nížepsaný tímto vědomost dávám, že jsem p. V. Kašparovi nikdy neřekl, že byl od republikánské strany uplacený, a jestli jsem mu něco řekl stranu volby že i to jsem řekl v žertu, což doufám že i on za žert přijal. Vůbec že mu nic takového nemůžu dokázat, a že i při volbě dokavád jsem byl přítomen, jsem žádné nemístné chování s jeho strany neviděl.

Antonín Sejkora.

* * *

SOMERSETT TOWNSHIP, Minnesota, January 29, 1877.

Mr. Editor: We undersigned are informed, that there is a controversy between Mr. V. Kaspar and Mr. Pichner and that Mr. Kaspar is charged with bulldozing the Bohemian voters in our precinct to vote the republican ticket. In justice to Mr. Kaspar, let us assure you Mr. Editor, that there is not a particle of truth in that assertion. Although Mr Kaspar has been present at the poll a part of the election day, yet we must say, that we did not see him take much of an active part in electioneering; he acted throughout as a perfect gentleman. But on the other hand the Tilden party had a young fop out here from the city of Owatona, by the name of John Janish, who tried to run our town election, and after he spent all of his miserable sense, said, that it takes a smart man, to learn the Bohemian cattle to vote.

Yours respectfully
JESSE HEALEY,
Chairman of Supervisors.
L. F. PIKE,
Justice of the Peace.
W. K. KNICKERBOCKER.

Pro domácnost a hospodářství

WILSON, Ellsworth Co., Kans., dne 12. února, 1877.

Ctěný pane Znamenáček; Vaší žádosti milerád vyhovuji a podávám Vám navedení, kterak se pěstuje třtina košťatová. Jelikož snad mnohý z krajanů by taktéž rád zvěděl něco o tom, odpovídám na dopis Váš ve sloupcích "Pokroku Západu", jsa té naděje, že to uveřejněno bude.

Třtina (Broom corn) daří se tak dobře v novině (v drnu, brechu) jako ve starém poli. Do drnu se sází nejlépe ruční sazečkou na kukuřici, totiž tou na dvě ruce. Z té se vyndá dřevěné vytahovátko, totiž to co se na dně nalezá a kterým se řídí kolik zrnek padnouti má. Místo toho udělá se jiné, podobné, avšak s dírkou jen ¼ palce velkou, tak aby vytahovalo pouze asi 6 zrnek semena. Semeno může se sázet dvakrát tak hustě jak corna, totiž brázdy až 4 stopy od sebe a trsy v brázdě až 2 stopy od sebe. V drnu sázená třtina nepotřebuje arci dalšího ošetřování, až když dobře vymetá, odkvete a semeno v klasech naleje, ale dřív než uzraje. Pak jde do pole celá rodina (čím víc, tím líp) a trsy ce přelamují. To se dělá následovně: Přikročíte k trsu, obejmete jej jednou páží a druhou rukou vršek přes tu páži přelomite, tak aby metly visely v pohodlné výšce k řezání i pro děti a jiné. Pak se řeže takto: —(Ale kdy? Hned po přelámání, anebo až zavadla? — Red.) Vezmete si nejdelší metlu za měřítko, kterouž uříznete, ponechajíce asi 4 palce dlouhé stéblo pod klasem. To měřítko držíte stéblem (uříznutým koncem) vzhůru. Jdete od jednoho trsu k druhému, přiložíte měřítko k metle, tak aby koncem dolejším, kde semeno visí byly zároveň a uříznete podle té míry, ať je metla kratší nebo delší. Když máte plnou ruku, položíte na zem a kladete jednu hrst na druhou, až máte náručí. Může se ze 6 řad klásti na jedno náručí. Co se za den nařeže, má se také k večeru odvezt a složit do sušárny. Musí se sušit v místě, kam nesvítí slunce a nepřijde rosa, by metly podržely zelenou barvu. Jsou-li metly zelené, pěkné, rovné, ani hrubé ani drobné, jsou první třídy a mají nejlepší cenu. Dokud jsou sirové, nesmí se klásti v sušárně z tlusta, jelikož by se mohly lehce zapařiti a ztratily by barvu. Když jsou zcela suché, odírá se semeno. To se děje rozličným spůsobem. Kde se v okolí hojně pěstuje, koupí si někdo zvláštní mlátící stroj, a kdo má mnoho metel, přijede mu je omlátit; kdo má málo doveze si je omlátit. Též jinými spůsoby se metly semena sprostí; [illegible] tupým nožem na koleně aneb udělá se z dobrého dřeva hřeben, přibije se na něco a metly se zubama protahují. Když čistě odřeno, skládá se do otepí a zaváže, má-li to být prodáno na blízku do fabriky aneb překupníku.

Chce-li farmář sám aneb více jich pohromadě zaslat třtinu do vzdáleného trhu, jako do Chicago, musí se to stlačit do balíků. Na to jest potřeba lis (pres) podobný lisu na seno. Do balíku se dává as 500 liber. Čtyry balíky jdou asi na tunu a 10 tun (40 balíků, 20.000 liber) na káru. Tři akry dají obyčejně 1 tunu, 30 akrů 1 káru. Balíky se svazují obyčejným plotovým drátem. Čtyrykrát obejmout dostačí Třtina skládá se do balíků řezanými konci ven (totiž stébly) a klasy nebo-li konce metel se uvnitř přes se překládají.

Na semeno musí se třtina nechat stát déle, až dozraje, totiž až jsou zrna tuhá. Metly z dozralé třtiny jsou též prodejné, však za levnější cenu a radno jest, dáti je do zvláštního balíku. Není rádno do prostřed balíků něco špatného zadělat; v trhu balíky skon[illegible] mají a najdou-li špatnou třtinu uvnitř, stane se, že to též pošlou zpět na útraty zasílatele, jako se stalo zde jednomu štbalovi. S takovým šizením kazí se trh, a poctivci utrpí též s tím škodu. Dobré, spolehlivé semeno dostane se zde za $1.00 bušl. Na podzim bývá laciné, však přes zimu se skrmí tak, že k jaru mu připlatí.

Semeno z metel řezaných váhy, dokud je ještě v mlíce. není spolehlivé k sázení. Myslím že by u vás mělo být semena dost, poněvadž když jsem tam bydlel, dal jsem ho několik otýpek sousedům, Jos. Hodíkovi a Fr. Písaři; možno že byste u nich semeno dostal. Ono to roste i divoce bez velkého opatrování, když se to jednou na farmě zasadí. Myši semeno rády zanesou do děr a pak to roste samo v poli.

Ve vzdělaném poli pěstuje se třtina zrovna jako kukuřice, jen že se musí sázet hustěji, sice to naroste moc hrubé.

Podotýkám ještě, že to sice stojí dost práce ruční, však ale jest to práce lehká, a když se v tom nabyde trochu zručnosti, jde rychle od ruky. Snadno se může k práci upotřebit i dětí od 7 roků stáří. Bušl semena váží 30 liber Před dvěma roky platil jsem je po 5 centách libru

S úctou Váš krajan
F. J. Švehla,
okresní inženýr a smírčí sudí.

Poznam. redakce.— Navedení podané panem Švehlou jest velmi včasné a prospěšné, a nepochybujeme že přijde mnohému rolníku, který přemýšlel o tom, jakým spůsobem přijmy své rozmnožiti a kterak z málo půdy hojně vytěžiti, velmi vhod. Že se pěstování třtiny, pak li se náležitě provádí dobře vypláceti musí, leží na bíledni. Třtina stojí 2 až 7 centů libra v Chicago, či-li 40 až 140 dolarů tuna. Sklizení a opatrování stojí snad více práce než jiný druh osení, však snad ani ne tolik peněz, jelikož všichni v domě práci zastanou a není třeba platit dělníkům. Co zároveň nemělo by se přehlédnouti jest, že třtiny se kobylky netknou, což pro krajiny, které kobylkami byly navštívené, zvláštní má důležitost. Proto ochotně propůjčujeme místa dopisu tomu, doufajíce, že mnozí z našich rolníků učiní letos zkoušku. Zvláště rolníci blíže Fremont, Nebraska City, Lincoln a jiných míst, kde jsou továrny na košťata, měli by se tohoto oboru uchopit, jelikož mají příležitost, výrobek ten doma odprodat.

PĚSTOVÁNÍ TABÁKU.

(Podává F. Jelen.)

Tabák, má li býti dobrý a chutný, vyžaduje mnohou práci od času zasazení až do doby, kdy se upotřebiti má.

Nejlépe daří se tabák v půdě lehké, teplé, dobře vyhnojené Ku hnojení hodí se dobře proleželý a shnilý hnůj z kravína a neb ze stájí, ještě lépe však hnůj ze záchodů. Nejvýhodnější poloha půdy pro pěstování tabáku jest taková, která leží proti poledni.

Dobře jest vyhnojiti a připraviti půdu hned z podzima a po jaru zkypřiti. Pakli není půda z podzima připravena jest prospěšné po jaru záhon, kde se tabák setí má roštím pokrýti a toto spáliti. Tím nejen že se docílí částečné pohnojení popelem, nýbrž i půda se vyhřeje a mnohé semeno plevele se zmaří.

První starostí pak jest volba dobrého semena. V rozdílných státech daří se tabák rozdílně do broty, však vždy přece platí zásada, že z dobrého semene je dobré ovoce. Čím lepší a ponebí státu přiměřenější druh a čím lepší semeno vyvolíme, tím lepšího výsledku můžeme docíliti.

Kdo chce dobrého tabáku docíliti, příjemného ku kouření, nechť zvolí semeno Havana tabáku. Druh tento poskytuje malých sice poměrně, však příjemně vonících listů. Po tomto druhu jest nejlepší Connecticut, kterýž má větší listy, však též jemné, a dosti příjemné ku kouření Druhy tyto zvrhnou se obyčejně, když po delší dobu se v jednom státu sejou a proto je dobře semeno častěji měniti.

Semeno má být zaseto mezi 1. a 15. březnem, neboť to trvá dlouho než vzejde — obyčejně 4 až 5 týdnů. Jelikož v březnu a často i v dubnu studené a nepříjemné počasí se dostavuje, kteréž by vzejití velmi zdržovalo musí se semeno zasíti do pařeniště. Seřízení pařeniště nestojí velkou výlohu a jen málo práce. Někde na výsluní vykopá se jáma tak veliká do čtverce neb délky, jak jest třeba a 2 stopy hloubky. Jáma naplní se hnojem, nejlépe koňským, kterýž se dobře spěchuje a pak vařící vodou poleje. Na vrch na hnůj zasadí se kolkolem jámy prkna 6 až 10 palců vysoká a vyplní dobrou prstí s hnojem smíchanou.

Semeno tabákové jest velmi drobné a kdyby se selo samo o sobě, bylo by moc hustě. Proto se míchá k tomu účeli s prosetým jemným dřevěným popelem a neb jemným pískem. Na náprstek semena běře se 2 i 3 kvarty popele neb písku, a dobře se promíchá. Pak seje se do řádek 6 palců od sebe vzdálených, a po setí se řádky přiválí, neb plochým prkénkem přitlačí. Z náprstku semene možno obdržeti 5 i 600 sazeček. Po zasetí přikreje se pařeniště skleněným oknem a neb kde takové chybí, pouze roštím a proutím, musí se však v pádu studeného počasí neb nočních mrazů též ještě prknem přikrýti. Jiného opatrování není třeba, dokud ne vzejde,což se za 4 neb 5 týdnů stane, jak již zmíněno.

Když vzejde, musí se k tomu přihlížet, aby nebyl hustý a jest nutno dle potřeby jej protrhat, aby sazeničky nebyly slabé. Tabák rozezná se od plevele tím, že vzcházeje má dva malé kulaté, poněkud přišpičatělé, tlusté, zelené lupínky.

Když jsou lupeny již asi tři palce široké, připraví se proň záhony. Půda se hluboko zorá a dobře skypří a sazenice sází se pak 2½ střevíce od sebe, do řádků 3½ střevíce od sebe vzdálených. K sázení beřou se jen dobré, silné, zdravé sazenice. Slabé sazenice nevyplatí se sázet, jelikož daleko za silnými ostávají,3 i 4týdny se zdrží a lehce se přihodí,že ne dorostou. Na místo, kam se sazenice vsaditi mají, jest prospěšno dáti lopatu hnoje dobře uleželého a prohnilého, do kteréhož se kolíkem díra udělá a sazenice zasadí. Po zasázení musí se ihned zalíti a pak zalévá se dle potřeby, nenílí přirozené vláhy, třeba každodenně.

Po zasázení jest třeba každodenně přihlížeti k tomu, nenílí matička okousaná. Jeví-li se známky okousání, pochází nepochybně od tabákového červa, kterýž v noci listy a hlavně matičku ožírá, ve dne pak v zemi blízko kořeni ukryt jest. Takového třeba ihned zahubit. Jest to červ velmi škodlivý a na tabákových polích velké spousty někdy působí, však jen tak dlouho, dokud jest tabák mladý. Barvy jest šedivé a velký jako obyčejná housenka neb prostřední pourava. Obyčejně schoulený do kolečka; kůži má tvrdou a z těží se rozmáčkne. Sazenice které zhubí nutno znovu vysázet. Jak mile se tabák zejmul, musí se věnovati péče okopávání a hubení trávy, okopává se 2 i třikráte. Při posledním okopávání přihrne se k němu země, tvoříc tak hrůbky jako při bramborách neb zeli. Přihrnování země děje se s opatrností, aby se lupena nepolámaly. Nejlépe jest listy přidržeti a zem pod ně přihrnouti.

Mimo tabákového červa, jest vysazen tabák též jiným zhoubcům. V první řadě stojí tu zelená housenka, kteráž listy od spodu prožírá a velkosti malíku dosáhne. Tu spozorovati lze podle trusu jejího kterýž kolem stonku viděti jest. Nalezá se vždy na spodní straně lupena a jest nutno, často k sazenicím přihlížeti a housenky obírati. Druhý škůdce jest velký šedý noční motýl, s dlouhými tykadly a sosáčkem. Ten není sice všude všeobecným, a bývá domovem tam, kde se mnoho tabáku každoročně pěstuje. I toho třeba hubiti.

(Dokončení bud.)

Naši Jednatelé.

V následujícím podáváme seznam našich jednatelů, kteří oprávněni jsou za nás peníze na "Pokrok Západu" přijímati a kvitovati. Páni odběratelé račtež se na ně s důvěrou obraceti.

Dakota Territory.
J H Pisk — [illegible]

Illinois.
Lad. Saussilich — Braidwood.
Alb. Malek — Edwardsville.

Iowa.
Josef Zalesky — Belle Plaine.
K. Jelinek — "
F. Hurak — Cedar Rapids.
P. Malý — "
Vinc. Vávra — Chelsea.
J K Beranek — Iowa City.
Mareš a Holubář — "
A Stratilek — Oxford Junction.
F Linc — Richmond.
F Vorel — "
Josef Holub — "
A Sidak — [illegible]
P Vilek — Solon.

Kansas.
F J Švehla — Wilson.
Jan Peterka — New Tabor.

Michigan.
J Kortan — Detroit.
V Vaněk — East Saginaw.

Minnesota.
F Prock — Praha.
F Veverka — St. Paul.

Missouri.
Čeněk Čerar — St. Louis.
V Martinek — Troy.

Nebraska.
J Dostal — [illegible]
M Čada — Crete.
Čeněk Doraz — "
Alb. Marech — Linwood.
Petr Kastl — [illegible]
Josef Kastl — "
J Holeček — Niobrara.
J Veselý — Pleasant Hill.
Josef Sobota — Schuyler.
Josef Svoboda — "
P Rank — "
J Hanzl — Scribner.
F Koubka — Wahoo.
F Novak — "
A Mallat — Wilber.
F Pavelka — Verdigris Valley.
J. B. Sindelář — [illegible]

New York.
V Brody — New York City.

Ohio.
F Klepetko — Cleveland.

Pennsylvania.
J Podany — Allegheny City.

Texas.
J Holec — Caldwell.
F Mikeska — Fayetteville.

Wisconsin.
J K Netvídek — [illegible]
Vojta Slaby — [illegible]
J Krajník — Francis Creek.
Josef Ponocný — "
V Šimonek — "
J Zelinka — Greenstreet.
F Fiedler — [illegible]
F [illegible] — Kewaunee.
M Kellner — Kellnersville.
V F Kozanda — La Crosse.
V Frana — Milwaukee.
V Čáp — Manitowoc.
Josef Kosara — Muscoda.
Vojta Kozsek — Racine.
J Elias — Tabor.

AYERA
katartické pilulky,
pro účele počišťovací a proti zácpě, žloutenici, nestravitelnosti, zkaženému žaludku, páchnutí dechu, bolení hlavy, růži a rematismu, vyráženíně a nemocím kožním, nemocím pocházejícím od žluče, vodnatelnosti, boulím, škrkavkám, neuralgii a pro čištění krve;

[illegible]

AYEROVY PILULKY [illegible]

Upravují tento prostředek
Dr. J. C. AYER & CO.,
Lowell, Mass.,
praktičtí a analitičtí lekárníci.
Prodává se u všech lekárníků.

Poselství guvernera.

k legislatuře státu Nebraska.

STÁTNÍ VĚZENÍ.

Vězení bylo dle smlouvy státem uzavřené, dostaveno, a jest to budova důkladná, dobře provětrávaná i vytápěná a považuje se za úplně bezpečnou. S připojenými novými komůrkami vězeňskými jest dostatečně velká, aby umístění mohli býti veškeří vězňové v příštích letech.

Obšírné úplného pouční o zařízení, poukazuji ku správě dohližitelů, kterouž zároveň připojuji.

Před dvěma roky povoleno legislaturou na udržování a ošetřování vězňů, $50,000.00. Za práci vězeňskou, vstupné a t. d. připsáno bylo, $7,658.09; celkem příjem, $57,658.09. Vydáno bylo během dvou roků končících 30. listopadem, 1876, $57,658.09. Průměrná denní výloha na jednoho vězně obnášela $1.20. Průměrně bylo denně vězňů od 30. listopadu, 1874 do 30. listopadu, 1876, 63.

Výbor ustanovený legislaturou v minulém zasedání, k vyšetření domělých nepořádků ve vězení,—hrubého a nemilosrdného jednání úřadníků a střežců, po ukončení vyšetřování usnesl se, odkázati veškeré svědectví mě, abych dle mého náhledu a co nejprospěšnějšího pro ústav ten, potřebných opatření učinil. Skoumáním shledal jsem, že svědectví výborem přijmuté sestávalo hlavně z výpovědí vězňů, na mnoze si odporovalo a nepochybně přemrštěné bylo; někteří svědčili o týrání nemilosrdném a nelidském; jiní nic o takovém týrání nevěděli, naopak, svědčili o dobrém s nimi pojednávání a dostatečné stravě. Jedna část vězňů nepochybně chovala předsudek a zášť proti úřadníkům, kdežto druhá vedena snahou, aby se jim zavděčila, tak že svědectví s obou stran nemohla býti přiložena plná víra. Však ze svědectví dozorce a dle osobního pozorování, přesvědčil jsem se, že panovala tu kázeň aspoň velmi přísná, a že vliv dozorce nad vězny byl seslaben.

Soudě, že u většiny vězňů má býti spíše účelem docílení polepšení než přísný trest, uznával jsem za povinnost změniti dozorce. Sesadil jsem proto dozorce William Woodhurst, dne 24. března, 1875, a ustanovil L. F. Wyman, z York County, za jeho nástupce. Budu požadovati jeho potvrzení Senátem.

Správa a kázeň vězení pod dozorstvím pana Wymana byla uspokojivá.

Mladší třída provinilců byla oddělena od zatvrzelejších a zlomyslnějších; během zimy zavedeny večerní školy s výtečnými výsledky. Tyto opravy ve spojení se zákonem "Good Time Act," přijmutým v minulém pravidelném zasedání, nímž poskytuje se vězňům příležitost, dobrým chováním skrátiti si dobu vězení, byly velmi prospěšné.

V západním křídle budovy jest dosti místa ku zařízení školy opravné, kteráž by mohla být řízena těmi samými úřadníky a uvedena v činnost s malou výlohou. To by úplně oddělilo mladší provinilce od starších a poskytlo lepší příležitosti k jich vzdělání a polepšení.

Smlouva na práci vězňů vypršela. Vězení jest dostaveno a nějaký odbor průmyslu měl by být ve vězení zaveden, aby se práce vězňů zužitkovala. Jest velmi nutné ku dobré správě vězení, aby vězňové přidržováni byli po několik hodin denně k těžké práci. Bude vám povinností, usnésti se o prostředcích, kterak v budoucnosti to docíliti.

ADJUTANT GENERAL.

Usnešením kongresu požaduje se, aby každý stát ustanovil vrchního vojevůdce (Adjutant generál), jehož povinností jest rozšiřiti nařízení od vrchního velitele ve státu ku různým vojenským sborům. Úřad tento byl utvořen ve státu našem zákonem, schváleným dne 15. února, 1869. Však v roku 1871, byl zákon ten odvolán a zápisky úřadu toho uloženy v úřadovně sekretáře státu.

Bez vykázání se organisovanou obranou, vláda by nevydala přidělený díl vojenských potřeb na stát připadajících. Můj předchůdce, uznávaje důležitost toho a potřebu aby některá osoba k jednání oprávněna byla, ustanovil svého soukromého sekretáře vrchním vojevůdcem.

Ve svém minulém zasedání, legislatura povolila $450.00 ročně sekretáři státu, za opatrování zápisek z úřadu vrchního vojevůdce, načež jsem jej ustanovil vrchním vojevůdcem.

Když nová ústava nabyla platnosti, vznikla otázka, zdali jeho úřad a plat co první vojevůdce, si neodporují dle odstavce 24, článku 4, ústavy. Nejvyšší soud však rozhodnul, že jest k tomu úřadu volitelný a k platu oprávněný.

Upozorňuji na jeho úplnou a uspokojivou zprávu, kterouž spolu přikládám a odporučuji, aby navrhované v ní výlohy byly povoleny.

Ze zprávy té vysvítá, že ve státu nalezá se 22 organisovaných a dobře ozbrojených setnin obrany státu, příznivě položených ku ochraně pomezních krajin.

Před rokem 1875 bylo málo setnin obrany ve státu a žádná připravena ku skutečné službě. Vypuknutí Indiánské války minulé jaro a následovní nebezpečí přepadnutí od nepřátelských Indiánů, na našem širém západním a severozápadním pomezí, okázalo nutnost úplné organisace osadníků ve vojenské setniny, ku své obraně.

Mnozí z osadníků uprchli se svých domovů, někteří utekli se do pevnosti, jiní opustili stát. Stále dostával jsem žádosti od nich, aby byli zaopatřeni zbraní a střelivem, tak aby mohli hájiti domovy své i rodiny. Obrátil jsem se na velitele armády a na sekretáře války, aby bylo zbraní zapůjčeno, dokud by toto hrozící nepřátelství nebylo odstraněno. Však [illegible] a naší delegace v kongresu, přijmut byl zákon, dle kteréhož povoleno každému státu, kterýž indiánským přepadům vystaven jest, z nejbližší vojenské zásobárny 1,000 zbrojí se vypůjčiti.

Zákon předpisoval, aby guverner každého státu neb území, kteréž zbroj obdrží, vystavil sekretáři války úpis, nímž by ručil za jisté navrácení zbrojů vládě a neb zaplacení za ni plné ceny. Proto vyhotovil jsem úpis v obnosu $18,000.00 a obdržel zbraň i střelivo.

Vrchnímu vojevůdci nařízeno, aby odebral se i hned na pomezí a zřídil neodvislé setniny obrany, jak zákonem předepsáno, opatřil je potřebnou zbraní a střelivem, a přijmul společný i jednotlivý úpis od důstojníků i jednotlivců, nímž ručují za opatrování a odevzdání zbraně jak předepsáno a za rozumné vynaložení střeliva. Což vše rychle a věrně provedeno. Tím navrátila se opět důvěra lidu; vrátili se do svých domovů, a noví osadníci následovali je na pomezí.

Výlohy dopravou zbraně a střeliva způsobené, kryty byly z fondu pro náhodné vydání guvernéra a sekretáře státu.

Jak žádáno od sekretáře války, uctivě prosím, aby vyhotovení úpisu bylo vámi stvrzeno.

POJIŠTĚNÍ.

Předpisem zákona, zvaného "Zákon předpisující pojišťování o kapitolu státu a jiný státní majetek," ukládá se guvernéru za povinnost, pojistiti veřejné budovy a jiný majetek náležící státu a vystavený škodě ohněm.

Legislatura v minulém zasedání povolila $10,740.00 k zaplacení pojištění obstaraného mým předchůdcem, kterýž na částku tu vystavil poukázky. Nedopatřením nepovoleno žádných peněz k obnovení pojištění docházejícího. Soudě, že zákon mi to klade za povinnost, nechal jsem obnoviti pojištění v pádech kdy došlo během mého úřadování a vystavil jsem poukázky, kteréž podléhají usnešení legislatury, v obnosu $5,482.75, což kreje obnos pojistného.

Zdá se slušné, aby dostatečná částka byla povolena, tak aby budovy a majetek státu mohly býti ku předu pojišťovány a neb aby zákon o věci té byl změněn.

Stát ušetří třetinu pojistného, když pojišťuje na dobu tří roků a při obnovování pojištění volil jsem ten způsob. Přikládám tabulárně sestavený seznam souhrného pojištění na veřejný majetek, jména společností v kterých pojištěn, obnos pojistného a dobu, kdy pojištění počalo i kdy vyprší.

Souhrný obnos pojištěné částky jest $247,750.00 a pojistné obnáší $11,152.75. Částka potřebná ku krytí dluhu za minulý rok a obnovení pojištění pro příští dva roky, obnáší $17,406.50. Pakli že i v budoucnosti má stát míti majetek pojištěný, žádal bych, aby výše zmíněná částka byla povolena.

CENSUS.

Jak naznačeno stávajícím zákonem, odhadči v každém precinctu sepisují každoročně obyvatelstvo, podávají zprávy svým dotýčným okresním klerkům a tito sekretáři státu.

Sestavení těchto zpráv sekretářem státu vykazuje, že obyvatelstvo vzrostlo od roku 1855, kdy první čítání se dělo, až do roku 1876, incl. kdy poslední čítání předsevzato, o 5,635 procent, vzrůst to, jemuž skoro není rovno.

Jak vysvitá z čítání z jara v roku 1876 předsevzatého, obnáší počet obyvatelstva ve státu 257,749.

Výloha učiněná tímto čítáním každoročním jest značná. Odporoučel bych, aby zákon ten změněn byl tak, aby srovnával se s novou ústavou, která předpisuje, aby se čítalo obyvatelstvo v roku 1885 a pak vždy po desíti letech.

Toto, s censem předsevzatým vládou vždy v desíti letech, poskytlo by nám součet obyvatelů vždy v pěti letech.

SOLNÁ ŘÍDLA.

Nejvyšší soud Spojených států potvrdil rozsudek nejvyššího soudu tohoto státu ve při J. Sterling Mortona proti státu Nebraska, čímž potvrzeno státu právo držby cenných solných řídel blíže města Lincoln. Bude nutné, aby jste upravili výlohy soudem tím způsobené. V roku 1871, když pře ta souzena byla v okrskovém soudu, Hon. George H. Roberts, státní zástupce, zjednal ku hájení pře Bradford Brothers, právníky z Washington, District of Columbia, za určitý plat. Pomáhali ve při té od počátku až ku konečnému rozhodnutí. Neobdrželi dosud ničeho za své služby, ani částky, které co zálohy na tisknutí soudních dokumentů a na jiné výlohy, napřed poskytnuli. Nenalezl mně, abych řekl, zda-li smlouva s těmito pány uzavřená váže stát. Oni pracovali věrně a zasloužili si takový plat, jaký by byl slušný za jich snaha.

Když pře ta přenešena byla k nejvyššímu soudu Spojených států, můj předchůdce, řídě se dle rady státního zástupce Webster, a vzhledem k velikosti pře a znamenitosti právníka, při té ze strany druhé zastupujícího, zjednal ku pomoci, ve prospěch státu, Hon. E R. Hoar z Massachusetts, kterýž schopně obhajoval stát před nejvyšším soudem. Bylo mu vyplaceno na účet $500.00. Po ukončení soudu podal účet na $1,530.00. Za výlohy tiskové $30.00 a $1,500.00 za právnické služby, tak že zbývá dluh $1,030.00.

Z pocitu práva a spravedlnosti k těmto osobám státem zjednaným, odporoučím aby povolena byla potřebná část ku zaplacení jim za jejich služby.

Právo držby k solným řídlům jest nyní mimo spor a všeobecně se připouští od osob, kteréž o věci tou nejlépe jsou obeznámeny, že by prameny ty staly se výnosným zřídlem hojných příjmů [illegible]